

[AM2023.01.05H]

**Retten i Svendborgs DOM - 18. november 2021 - R6-2228/2021 -
2300-71289-00011-21**

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født 1960

Denne sag er behandlet som tilståelsessag.

Retsmødebegæring er modtaget den 31. august 2021.

Tiltalte er tiltalt for overtrædelse af

1.

straffelovens § 192a, stk. 1, nr. 1, jf. til dels stk. 3, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 - 3,

ved den 1. juni 2021 ca. kl. 13.45 på *Adresse* i *By*, under særligt skærpende omstændigheder, at have været i besiddelse af en pistol med et magasin med 5 skarpe patroner, en revolver med 6 skarpe patroner, et oversavet haglgevær med 2 skarpe patroner og et haglgevær, ligesom sigtede under særligt skærpende omstændigheder på et ukendt tidspunkt i perioden mellem 1. januar og 1. juni 2021 ved *Område* affyrede skud med de fire våben.

2.

lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. bilag 1, liste A, nr. 1,

ved den 1. juni 2021 ca. kl. 13.45 på *Adresse* i *By*, at have været i besiddelse af 580 gram skunk og 300 gram hash alt delvis med henblik på videreoverdragelse.

3.

våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 3,

ved den 1. juni 2021 ca. kl. 13.45 på *Adresse* i *By*, uden politiets tilladelse at have besiddet

- 2 pakker jagtpatroner, mrk. Fasteel, indeholdende 31 patroner (koster 22),
- 4 stk. haglpatroner, mrk. Mark II (koster 23),
- 15 stk. løsskudspatroner, mrk. HMAK (koster 25),
- 1 stk. løsskudspatron af ukendt mrk. (koster 26),
- 1 stk. 7,62 mm skarp riffelpatron (koster 27),

- 1 stk. skarp kaliber 22 patron (koster 28),
- 5 stk. skarpe patroner af ukendt kaliber (koster 29),
- 1 stk. løsskudspatron af ukendt kaliber (koster 30),
- 15 stk. skarpe riffelpatroner af ukendt mrk. (koster 32),
- 1 stk. fladnæset patron kaliber 440 (koster 33),
- 1 skarp patron, kaliber 455 (koster 34),
- 12 stk. skarpe haglpatroner (koster 37),
- 6 stk. røde haglpatroner (koster 39),
- 43 stk. skarpe patroner, kaliber 7,65 (koster 42),
- 38 stk. skarpe patroner kaliber 455 (koster 44),
- 12 stk. løsskudspatroner (koster 64)
- 1 stk. haglpatron (koster 69)
- 2 stk. haglpatroner (koster 70)

4.

knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, nr. 1, og nr. 8,

ved den 1. juni 2021 ca. kl. 13.45 på *Adresse* i *By*, uden politiets tilladelse at have besiddet en kniv der var udformet som et kreditkort (kreditkortkniv).

5.

våbenlovens § 4, nr. 4, jf., våbenbekendtgørelsens § 59, stk. 4, jf. § 18, stk. 1, nr. 1,

ved den 1. juni 2021 ca. kl. 13.45 på *Adresse* i *By*, uden politiets tilladelse at have besiddet et knøjern.

6.

våbenbekendtgørelsens § 59, stk. 4, jf. § 18, stk. 1, nr. 3,

ved den 1. juni 2021 kl. 13.30 på *Adresse*, *By* Fyn, uden politiets tilladelse at have besiddet to peberspray.

7.

fyrværkerilovens § 7, stk. 1, nr. 2, jf. § 2, stk. 1, jf. fyrværkeribekendtgørelsens § 75, stk. 1, nr. 6, jf. § 31, stk. 1,

ved den 1. juni 2021 ca. kl. 13.45 på *Adresse* i *By*, uden kommunalbestyrelsens tilladelse, at have besiddet et kanonslag.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1 nedlagt påstand om konfiskation af følgende:

- ad forhold 1: en pistol med et magasin med 5 skarpe patroner (koster 49 og 50), en revolver med 6 skarpe patroner (koster 47 og 48), et oversavet haglgevær med 2 skarpe patroner (koster 45 og 46), et haglgevær inkl. forskæfte, ståltråd, pose og viskestykke (koster 62, 35, 59, 60 og 61) og et våbenrensesæt (koster 11)
- ad forhold 2: 580 gram skunk, 300 gram hash og en digitalvægt (koster 10, 53, 54 og 55)
- ad forhold 3:
 - 2 pakker jagtpatroner, mrk. Fasteel, indeholdende 31 patroner (koster 22),
 - 4 stk. haglpatroner, mrk. Mark II (koster 23),
 - 15 stk. løsskudspatroner, mrk. HMAK (koster 25),
 - 1 stk. løsskudspatron af ukendt mrk. (koster 26),
 - 1 stk. 7,62 mm skarp riffelpatron (koster 27),
 - 1 stk. skarp kaliber 22 patron (koster 28),
 - 5 stk. skarpe patroner af ukendt kaliber (koster 29),
 - 1 stk. løsskudspatron af ukendt kaliber (koster 30),
 - 15 stk. skarpe riffelpatroner af ukendt mrk. (koster 32),
 - 1 stk. fladnæset patron kaliber 440 (koster 33),
 - 1 skarp patron, kaliber 455 (koster 34),
 - 12 stk. skarpe haglpatroner (koster 37),
 - 6 stk. røde haglpatroner (koster 39),
 - 43 stk. skarpe patroner, kaliber 7,65 (koster 42),
 - 38 stk. skarpe patroner kaliber 455 (koster 44),
 - 12 stk. løsskudspatroner (koster 64)
 - 1 stk. haglpatron (koster 69)
 - 2 stk. haglpatroner (koster 70)
- diverse poser (koster 21, 24, 31, 36, 38, 40, 41, og 43)
- ad forhold 4: En kreditkortkniv (koster 13)
- ad forhold 5: Et knojern (koster 16)
- ad forhold 6: To peberspray (koster 12 og 63)
- ad forhold 7: Et kanonslag (koster 18)

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 1, 2, 4 og 8, med et indrejseforbud gældende for bestandigt, jf. udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 7.

Tiltalte har erkendt sig skyldig.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte. Forklaringen er lydoptaget og gengives ikke i dommen.

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Kriminalforsorgen har oplyst, at

"...

Kriminalforsorgens konklusion:

Det er Kriminalforsorgens vurdering, at *Tiltalte* er egnet til at modtage en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, hvortil det skal anbefales, at der fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Finder retten, at sagen kan afgøres med en betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste, skal det anbefales, at der alene fastsættes prøvetid.

Kriminalforsorgens begrundelse:

Kriminalforsorgen har ved vurdering af egnethed til samfundstjeneste lagt vægt på at *Tiltalte* er motiveret for at samarbejde med Kriminalforsorgen og indstillet på at gennemføre samfundstjeneste såvel som tilsyn.

Der er endvidere lagt vægt på, at *Tiltalte* ikke har et misbrug af alkohol eller euforiserende stoffer.

Tiltalte oplyser ligeledes om gode og stabile sociale- og økonomiske forhold, der ligeledes gør ham egnet til afvikling af samfundstjeneste.

..."

Det er oplyst, at tiltalte vil kunne få arbejde hos *Virksomhed ApS*, når han løslades.

Udlændingestyrelsen har den 20. september 2021 udtalt,

"...

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet i sagen mod *Tiltalte* – politiets j.nr. 2300-71289-0001-21

Fyns Politi har den 6. september 2021 anmodet Styrelsen for International Rekruttering og Integration (SIRI) om en udtalelse til brug for straffesagen mod:

Navn: *Tiltalte*

Nationalitet: Storbritannien

(Født 1960)

Cpr.nr. ...

der er tiltalt for overtrædelse af:

- straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. til dels stk. 3, jf.
- våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1-3, lov om
- euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3, jf.
- bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. bilag 1, liste A, nr. 1,
- våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 3, knivlovens §
- 7, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, nr. 1, og nr. 8, våbenlovens § 4, stk. 4, jf.
- våbenbekendtgørelsens § 59, stk. 4, jf. § 18, stk. 1, nr. 1,
- våbenbekendtgørelsens § 59, stk. 4, jf. § 18, stk. 1, nr. 3, og
- fyrværkerilovens § 7, stk. 1, nr. 2, jf. § 2, stk. 1, jf.
- fyrværkeribekendtgørelsens § 75, stk. 1, nr. 6, jf. § 31, stk. 1.

Det er til sagen oplyst, at anklagemyndigheden forventer pågældende idømt en straf på op til 3 års fængsel.

Det er endvidere oplyst, at anklagemyndigheden vurderer, at der under straffesagen bør nedlægges påstand om udvisning med indrejseforbud.

Pågældende har været varetægtsfængslet siden 1. juni 2021.

Opholdsgrundlag og længde

Den 5. august 1995 blev pågældende tilmeldt Det Centrale Personregister (CPR).

Pågældende fik opholdstilladelse den 21. december 1995 efter daværende EU-opholdsbekendtgørelse § 6, 1. led, som arbejdstager til den 5. august 2000. Tilladelsen blev forlænget den 5. oktober 2000 til den 5. august 2001. Den 21. september 2001 blev pågældende meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den 24. maj 2021 fik pågældende opholdsdokument på baggrund af udtrædelsesaftalen mellem Det Forenede Kongerige og EU. Pågældende har således bevaret sin tidsubegrænsede opholdsret, herunder retten til arbejde i Danmark.

Længden af Tiltaltes lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 21. december 1995, hvor den pågældende fik registreringsbevis, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes ikke den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet

anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

Tiltalte har således – når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes – haft lovligt ophold i Danmark i ca. 25 år og 5 måneder.

Udvisningshjemmelen

Styrelsen for International Rekruttering og Integration er af den opfattelse, at opholdets karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 22, nr. 1, nr. 2, nr. 4 og nr. 8.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af *Tiltalte* med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Styrelsen for International Rekruttering og Integration henvise til politiets afhøringsrapport af 25. august 2021.

Heraf fremgår, at *Tiltalte* blandt andet har oplyst, at han:

- har boet i Danmark siden 1996,
- ikke har en stor omgangskreds i Danmark, ud over sin familie,
- taget 10. klasse i Danmark, HF, læst på lærerseminaret, på Syddansk Universitet, samt har været chauffør, skipper og vagt i en periode,
- er god til at læse og formulere sig på dansk,
- får ordineret antidepressiv medicin, og
- været gift og samboende med den samme kvinde i 28 år, som han har fire børn med.

Styrelsen for International Rekruttering og Integration bemærker, at det ikke vil have opholdsretlige konsekvenser for pågældendes herboende ægtefælle og børn, såfremt pågældende bliver udvist af Danmark.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22-24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

SIRI skal særligt bemærke, at Storbritannien udtrådte af EU pr. 1. januar 2020, og at den dertil knyttede overgangsperiode udløb den 31. december 2020.

Det følger af § 16, stk. 1 i bekendtgørelse om gennemførelse af visse bestemmelser i udtrædelsesaftalen mellem Det Forenede Kongerige og EU for så vidt angår retten til indrejse, ophold og arbejde i Danmark, at ved afgørelser om udvisning af britiske statsborgere og deres familiemedlemmer af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed for adfærd, der er udvist før udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i udtrædelsesaftalen, finder reglerne i EU-opholdsbekendtgørelsen og de regler i udlændingeloven, der gælder for udlændinge omfattet af EU-reglerne, anvendelse, jf. udtrædelsesaftalens artikel 20, stk. 1.

Det følger endvidere af stk. 2, at ved afgørelser om udvisning af britiske statsborgere og deres familiemedlemmer for adfærd, der er udvist efter udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i udtrædelsesaftalen, finder reglerne i udlændingeloven anvendelse, jf. udtrædelsesaftalens artikel 20, stk. 2.

I dette tilfælde ligger gerningstidspunktet efter udløbet af overgangsperioden, hvorfor betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingeloven.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 3 års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Styrelsen for International Rekruttering og Integration tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Efter Styrelsen for International Rekruttering og Integrations vurdering bør påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 1, nr.2, nr. 4 og nr. 8.

Styrelsen for International Rekruttering og Integration skal samtidig henlede opmærksomheden på, at en udlænding, i medfør af udlændingelovens § 24 b, skal tildeles en advarsel, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2.

...”

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han kan få arbejde, straks han løslades. Han taler engelsk med sin tidligere ægtefælle og med sine børn, men han taler flydende dansk og kan også kommunikere skriftligt på dansk. Han er nu fraskilt. Han har et godt forhold til sin tidligere ægtefælle. Han skal overtage deres tidligere fælles hus, hvor han skal bo sammen med to af fællesbørnene, når han løslades. Han har en datter og et barnebarn, som han har kontakt med, som bor omkring London. Han har ikke anden tilknytning til England.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 1. juni 2021.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig.

Straffen fastsættes til fængsel i 2 år og 9 måneder, jf. straffelovens § 192a, stk. 1, nr. 1, jf. til dels stk. 3, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 - 3, lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 3, knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, nr. 1, og nr. 8, våbenlovens § 4, nr. 4, jf., våbenbekendtgørelsens § 59, stk. 4, jf. § 18, stk. 1, nr. 1 og nr. 3 og fyrværkerilovens § 7, stk. 1, nr. 2, jf. § 2, stk. 1, jf. fyrværkeribekendtgørelsens § 75, stk. 1, nr. 6, jf. § 31, stk. 1.

Retten har vedrørende straffastsættelsen på den ene side lagt vægt på, at der er tale om 4 våben, hvoraf de 3 blev fundet skarpladte. Disse våben var anbragt i en papkasse i soveværelset på en måde, der må betegnes som meget let tilgængelige. Det kan efter tiltaltes forklaring lægges til grund, at der var en konflikt med ukendte gerningsmænd, hvor der var blevet skudt mod tiltaltes bil/hus. Efter tiltaltes forklaring har han afprøvet i hvert fald et af våbnene ved, at han en aften har skudt op i luften i sin have ud over markerne. Retten har på den anden side lagt vægt på, at tiltalte har erkendt sig skyldig og har medvirket til opklaring af sagen og på hans gode personlige forhold.

Betingelserne i udlændingelovens § 22, nr. 2, 4 og 8, jf. § 26, stk. 1, for at udvise tiltalte er opfyldt.

Efter en samlet vurdering af på den ene side karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet og den fastsatte straf og på den anden side tiltaltes tilknytning til Danmark over for hans tilknytning til hjemlandet, herunder at tiltaltes nærmeste familie er i Danmark, finder retten, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. Retten har endvidere lagt vægt på, at tiltalte ikke tidligere er straffet, og at det ikke findes sandsynligt, at han vil begå ny kriminalitet.

Der tildeles derfor tiltalte en advarsel, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1.

Retten tager påstanden om konfiskation til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1.

Thi kendes for ret:

Tiltalte skal straffes med fængsel i 2 år og 9 måneder. Hos tiltalte konfiskeres:

- en pistol med et magasin med 5 skarpe patroner,
- en revolver med 6 skarpe patroner,
- et oversavet haglgevær med 2 skarpe patroner,
- et haglgevær inkl. forskæfte,
- ståltråd,
- pose
- viskestykke
- et våbenrensesæt
- 580 gram skunk,
- 300 gram hash
- en digitalvægt
- 2 pakker jagtpatroner, mrk. Fasteel, indeholdende 31 patroner
- 4 stk. haglpatroner, mrk. Mark II
- 15 stk. løsskudspatroner, mrk. HMAK
- 1 stk. løsskudspatron af ukendt mrk.
- 1 stk. 7,62 mm skarp riffelpatron
- 1 stk. skarp kaliber 22 patron
- 5 stk. skarpe patroner af ukendt kaliber
- 1 stk. løsskudspatron af ukendt kaliber

- 15 stk. skarpe riffelpatroner af ukendt mrk.
- 1 stk. fladnæset patron kaliber 440
- 1 skarp patron, kaliber 455
- 12 stk. skarpe haglpatroner
- 6 stk. røde haglpatroner
- 43 stk. skarpe patroner, kaliber 7,65
- 38 stk. skarpe patroner kaliber 455
- 12 stk. løsskudspatroner
- 1 stk. haglpatron
- 2 stk. haglpatroner
- diverse poser
- en kreditkortkniv
- Et knøjern
- To peberspray
- Et kanonslag

Tiltalte tildeles en advarsel om udvisning.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

.....

Østre Landsrets 16. afdelings DOM - 22. marts 2022 - S-3348-21

(landsdommerne Janni Christoffersen, Mikael Friis Rasmussen og Mads Pedersen (kst.) med domsmænd).

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født 1960, (advokat Ulrik Sjølin Pedersen, besk.)

Retten i Svendborgs dom af 18. november 2021 (R6-2228/2021) er anket af anklagemyndigheden med påstand om skærkelse, herunder således at tiltalte udvises ubetinget af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte har nedlagt endelig påstand om stadfæstelse.

Personlige forhold

Der er også for landsretten dokumenteret fra den af kriminalforsorgen udarbejdede § 808-undersøgelse vedrørende tiltalte dateret 20. september 2021, ligesom der er dokumenteret fra rapport af 25. august

2021 vedrørende afhøring af tiltalte i henhold til udlændingelovens § 26 og fra Udlændingestyrelsens udtalelse af 20. september 2021 vedrørende udvisningsspørgsmålet.

Tiltalte har under anken været fortsat frihedsberøvet.

Forklaringer

Tiltalte har i landsretten afgivet supplerende forklaring om sine personlige forhold.

[FORKLARING UDELAGT]

Landsrettens begrundelse og resultat

For landsretten angår sagen strafudmålingen og spørgsmålet om udvisning.

Strafudmålingen

Landsretten tiltræder af de grunde, som byretten har anført, at straffen er fastsat til fængsel i 2 år og 9 måneder, og bemærker herved, at tiltalte ud over besiddelse af våben under særligt skærpende omstændigheder endvidere er fundet skyldig i besiddelse af 580 gram skunk og 300 gram hash alt delvis med henblik på videreoverdragelse.

Vedrørende forhold 2 fastsættes straffen i medfør af lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. bekendtgørelse nr. 2446 af 12. december 2021 § 30, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, jf. bilag 1, liste B, nr. 59. Vedrørende forhold 4 fastsættes straffen efter knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, nr. 8, og vedrørende forhold 6 fastsættes straffen i medfør af fyrværkerilovens § 7, stk. 1, nr. 2, jf. § 2, stk. 1, jf. bekendtgørelse nr. 1798 af 9. september 2021 § 73, stk. 1, nr. 9, jf. § 31, stk. 1. I øvrigt fastsættes straffen i medfør af de i dommen anførte bestemmelser.

Udvisning

Tiltalte er britisk statsborger, og længden af hans lovlige ophold her i landet i relation til udvisningsbestemmelserne skal regnes fra den 21. december 1995, jf. udlændingelovens § 27, stk. 1. Efter det foreliggende om frihedsberøvelse, jf. udlændingelovens § 27, stk. 5, kan det lægges til grund, at tiltalte har haft lovligt ophold i Danmark i mere end 25 år.

Landsretten tiltræder, at betingelserne for udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 2, 4 og 8, derfor er opfyldt.

Det anførte indebærer, at tiltalte skal udvises, medmindre udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. Efter udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 7, skal indrejseforbuddet som udgangspunkt meddeles for bestandig.

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland udtrådte pr. 1. januar 2020 af Den Europæiske Union, og i udtrædelsesaftalen mellem parterne er der fastsat en overgangsperiode, der udløb den 31. december 2020.

Det fremgår af § 16, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1700 af 23. november 2020 om gennemførelse af visse bestemmelser i udtrædelsesaftalen mellem Det Forenede Kongerige og EU for så vidt angår retten til indrejse, ophold og arbejde i Danmark, at ved afgørelser om udvisning af britiske statsborgere og deres familiemedlemmer af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed for adfærd, der er udvist før udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i udtrædelsesaftalen, finder reglerne i EU-opholdsbekendtgørelsen og de regler i udlændingeloven, der gælder for udlændinge omfattet af EU-reglerne, anvendelse, jf. udtrædelsesaftalens artikel 20, stk. 1.

Af § 16, stk. 2, i bekendtgørelsen fremgår, at ved afgørelser om udvisning af britiske statsborgere og deres familiemedlemmer for adfærd, der er udvist efter udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i udtrædelsesaftalen, finder reglerne i udlændingeloven anvendelse, jf. udtrædelsesaftalens artikel 20, stk. 2.

Da alle de i sagen pådømte forhold er begået efter udløbet af overgangsperioden, finder reglerne i EU-opholdsbekendtgørelsen og de regler i udlændingeloven, der gælder for udlændinge omfattet af EU-reglerne, således ikke anvendelse ved afgørelsen om udvisning af tiltalte.

Tiltalte har da heller ikke gjort gældende, at han er omfattet af disse regelsæt.

Spørgsmålet er herefter i første række, om udvisning med indrejseforbud for bestandig vil være i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Tiltalte har boet i Danmark siden 1995, og han har her sin danske samlever og fire voksne børn, der alle er født i Danmark. Udvisning vil derfor udgøre et indgreb i tiltaltes ret til privat- og familieliv, jf. artikel 8, stk. 1. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i konventionens artikel 8, stk. 2, er opfyldt.

Udvisning har som anført hjemmel i udlændingeloven og har til formål at forebygge uro eller forbrydelse. Der skal derfor tages stilling til, om det af hensyn til disse formål må anses for nødvendigt i et demokratisk samfund at udvise tiltalte med et indrejseforbud for bestandig. Dette beror på en proportionalitetsvurdering, og det fremgår af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, jf. bl.a. dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03 (Maslov mod Østrig), at der ved afvejningen efter artikel 8, stk. 2, skal tages udgangspunkt i følgende kriterier, jf. dommens præmis 68:

- Den begåede kriminalitets art og grovhed
- Varigheden af udlændingens ophold i bopælslandet
- Tiden efter den begåede kriminalitet og den pågældendes adfærd i denne periode
- De berørte personers statsborgerskab
- Udlændingens familiesituation, herunder ægteskabets varighed og andre faktorer, der viser familielevens effektivitet
- Hvorvidt ægtefællen havde kendskab til kriminaliteten, da forholdet blev etableret
- Hvorvidt der er børn i ægteskabet og i så fald deres alder
- Alvorligheden af de vanskeligheder, den medfølgende ægtefælle med sandsynlighed vil møde i det land, som udlændingen udvises til
- Børnenes bedste interesser og velbefindende, herunder navnlig alvorligheden af de vanskeligheder, som udlændingens børn med sandsynlighed vil møde i det land, som udlændingen udvises til
- Fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet.

Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder, jf. præmis 70 i den nævnte dom. Indrejseforbuddets varighed indgår som et element i proportionalitetsvurderingen, jf. præmis 98.

Tiltalte, der i dag er 62 år, levede de første 35 år af sit liv i England, hvor han har gået i skole, har været kortvarigt i militæret og har haft en række forskellige jobs. Han behersker engelsk i skrift og tale. Fra et tidligere forhold har han i England en datter på 39 år, som han stedse har haft kontakt med. Hun har et barn, og han ses med sin datter og sit barnebarn 1-2 gange om året, og han er i den forbindelse i England ca. én gang om året.

Han har i England også en søn på 29 år, som han efter det oplyste ikke har kontakt med, samt en moster. Landsretten finder, at tiltalte må anses for fortsat at have en ganske stærk tilknytning til England, og at han også må anses for at have gode forudsætninger for at genetablere sig i England.

Tiltalte har som anført boet i Danmark i mere end 25 år og har her fire voksne børn i alderen 19-25 år. Han er efter det oplyste samlevende med sin danske ekskone, der også er mor til børnene. Han taler engelsk med sin danske familie. Ud over sin familie har tiltalte kun en begrænset omgangskreds, og han har ikke deltaget i foreningsliv eller lignende. Han taler med accent et udmærket dansk, som han efter det oplyste også læser og skriver.

Han har taget 10. klasses eksamen og HF. Han har gennemført en uddannelse som *Stilling* og har i en kort periode også arbejdet som sådan. Herudover har han haft en række ufaglærte jobs, idet han efter sin egen forklaring i alt har været i arbejde i 10-15 år i Danmark. Op til anholdelsen var han uden beskæftigelse og på dagpenge. Navnlig under hensyn til opholdets længde og de familiære forhold finder landsretten, at tiltalte må anses for at have en stærk tilknytning til Danmark.

Tiltalte, der ikke er tidligere straffet, er nu idømt fængsel i 2 år og 9 måneder for bl.a. besiddelse af flere skydevåben under særligt skærpende omstændigheder, jf. straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. til dels stk.

3, jf. våbenloven, og overtrædelse af lov om euforiserende stoffer ved besiddelse af 580 gram skunk og 300 gram hash delvis med henblik på videreoverdragelse.

4 voterende udtaler herefter:

Efter arten og den betydelige grovhed af tiltaltes kriminalitet, hvilket er afspejlet i den idømte straf, sammenholdt med hans tilknytning til henholdsvis England og Danmark finder vi efter en samlet vurdering, at de samfundsmæssige hensyn (forebygge uro eller forbrydelse), som taler for udvisning af tiltalte med indrejseforbud for bestandig, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn til hans privatliv og familieliv, der taler imod udvisning.

Vi stemmer derfor for, at tiltalte udvises med indrejseforbud for bestandig, da dette på den anførte baggrund ikke vil udgøre et uproportionalt indgreb i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Én voterende udtaler:

Efter en samlet vurdering finder jeg, at udvisning af tiltalte med indrejseforbud for bestandig med sikkerhed vil være et uproportionalt indgreb i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. Jeg finder imidlertid efter en samlet vurdering, at udvisning af tiltalte med indrejseforbud i 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1, ikke vil udgøre et uproportionalt indgreb i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvorfor jeg stemmer for, at tiltalte udvises med indrejseforbud i 6 år.

Én voterende udtaler:

Af de grunde, som byretten har anført, stemmer jeg for at stadfæste byrettens afgørelse, således at tiltalte tildeles en advarsel efter udlændingelovens § 24 b.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at tiltalte udvises med indrejseforbud for bestandig.

Med den anførte ændring vedrørende udvisning stadfæster landsretten herefter byrettens dom.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod *Tiltalte*, stadfæstes med den ændring, at tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

.....

Højesterets 1. afdelings DOM - 5. januar 2023 - Sag 65/2022

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Jens Peter Christensen, Michael Rekling, Hanne Schmidt, Anne Louise Bormann og Søren Højgaard Mørup.

Anklagemyndigheden mod T, (advokat Nicolai Kryger, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Svendborg den 18. november 2021 (R6- 2228/2021) og af Østre Landsrets 16. afdeling den 22. marts 2022 (S-3348-21).

Påstande

Dommen er anket af *Tiltalte* med påstand om formildelse, således at der sker frifindelse for påstanden om udvisning, subsidiært at udvisning sker med indrejseforbud af en varighed på 6 år.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse og stadfæstelse af udvisningen med indrejseforbud for bestandig.

Anbringender

Tiltalte har anført navnlig, at straffen på 2 år og 9 måneder er passende udmålt. Det skal ved straffastsættelsen tillægges betydning, at han ikke tidligere er straffet og har gode personlige forhold. Der er ikke fare for, at han vil begå ny kriminalitet. Våbnene er ikke besiddet inden for et kriminelt miljø eller anskaffet med henblik på at begå anden form for kriminalitet end den ulovlige våbenbesiddelse og kan således ikke anses for at være begået på en måde, som er af særlig grov karakter, jf. UfR 2019.3197 H. Afprøvningen af skydevåben skete under omstændigheder, hvor der ikke var risiko for personskade. Den konflikt, der var med ukendte gerningsmænd, angik hans søn og ikke ham. Landsrettens dom bør derfor stadfæstes for så vidt angår strafudmålingen.

Det vil med sikkerhed være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at udvise ham, idet udvisning vil udgøre et uproportionalt indgreb i hans ret til privat- og familieliv efter artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Dette gælder også udvisning for en begrænset periode. Udvisning kan derfor ikke finde sted, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

Han har en meget stærk tilknytning til Danmark, hvor han er velintegreret. Tilknytningen til Danmark er stærkere end til England. Han er ikke tidligere straffet og har således ikke tidligere modtaget advarsel om eller betinget udvisning.

Landsretten har ikke i sin vurdering inddraget, at hans samlever er dansk statsborger og ikke har nogen tilknytning til England. Deres fællesbørn og hendes øvrige familie opholder sig i Danmark, og hun vil vanskeligt kunne medfølge ved en udvisning. En udvisning vil derfor splitte familien og medføre ophør af familielivet. Hensynet til familiens enhed skal indgå i den samlede vurdering af udvisningsspørgsmålet med betydelig vægt, således at der skal foreligge særdeles tungtvejende grunde til udvisning, for at udvisning kan ske.

Ved fastsættelsen af, hvilken vægt kriminalitetens art og grovhed skal tillægges i proportionalitetsvurderingen, skal det indgå, om der ud fra en konkret vurdering er risiko for ny kriminalitet, hvis der ikke sker udvisning.

Både byretten og landsretten lagde ved strafudmålingen vægt på, at han ikke tidligere er straffet, og at det ikke er sandsynligt, at han vil begå ny kriminalitet. Det medfører, at kriminalitetens art og grovhed skal indgå i proportionalitetsafvejningen med mindre vægt.

Afprøvningen af skydevåben skete som nævnt, uden at der var fare for personskade, og besiddelsen af våbnene havde ikke sammenhæng med anden kriminalitet eller hans søns konflikt med ukendte gerningsmænd.

De faktiske forhold vedrørende kriminaliteten medfører uagtet kriminalitetens grovhed og straffens længde, at hensynet til hans ret til familie- og privatliv skal veje tungere i den samlede afvejning.

Hvis Højesteret finder, at han skal udvises, gøres det subsidiært gældende, at udvisning med indrejseforbud for bestandig vil være uproportionalt, og at udvisning i så fald skal ske med en tidsbegrænsning på 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1. Hans alder på 62 år taler imod et længere indrejseforbud end 6 år, idet et indrejseforbud på mere end 6 år de facto vil svare til et indrejseforbud for bestandig.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at den idømte fængselsstraf på 2 år og 9 måneder skal skærpes til mindst 3 år og 6 måneder, og at betingelserne for udvisning med indrejseforbud for bestandig er opfyldt.

Straffen på 2 år og 9 måneders fængsel afspejler ikke i tilstrækkelig grad grovheden og karakteren af den begåede kriminalitet. Der er ikke taget tilstrækkeligt hensyn til antallet af skydevåben og til, at de har været anvendt.

Tiltalte har været i besiddelse af fire skydevåben med tilhørende ammunition (en halvautomatisk pistol, en revolver og to haglgeværer) til dels på offentligt tilgængeligt sted. Han affyrede skud med de fire våben, og i hvert fald et af skydevåbnene blev affyret op i luften fra hans have ud over nogle marker.

Endvidere blev skydevåbnene besiddet under forhold, der indebar en nærliggende risiko for, at de ville blive brugt til fare for andre. Våbnene blev således opbevaret med i alt 106 tilhørende patroner, og tre af våbnene var skarpladte. De blev opbevaret meget let tilgængeligt, og kort forinden politiets beslaglæggelse

af våbnene var *Tiltaltes* bopæl blevet beskydt af ukendte gerningsmænd i forbindelse med en konflikt. Han opbevarede endvidere 580 gram skunk og 300 gram hash delvis med henblik på videreoverdragelse.

Endelig er det straffeskærpende, at *Tiltalte* efter sin egen forklaring anskaffede sig de fire skydevåben over en 7-årig periode, og at han løbende anskaffede tilhørende ammunition.

På den baggrund skal straffen som minimum fastsættes til fængsel i 3 år og 6 måneder.

For så vidt angår spørgsmålet om udvisning er betingelserne i udlændingelovens § 22, nr. 2, 4 og 8, opfyldt, og *Tiltalte* skal derfor udvises, medmindre udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

Det bestrides ikke, at udvisningen vil udgøre et indgreb i *Tiltaltes* ret til privatliv og familieliv med hans samlever. Derimod bestrides det, at *Tiltalte* efter artikel 8 har et beskyttelsesværdigt familieliv med sine fire børn, idet børnene er voksne.

Efter arten og grovheden af *Tiltaltes* kriminalitet sammenholdt med hans tilknytning til henholdsvis England og Danmark er de samfundsmæssige hensyn til forebyggelse af uro eller forbrydelse, som taler for udvisning af ham, så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn til hans privatliv og familieliv, der taler imod udvisning. Derfor skal han udvises af Danmark.

For så vidt angår spørgsmålet om indrejseforbuddets længde er det ikke med sikkerhed i strid med Danmarks internationale forpligtelser at udvise ham med indrejseforbud for bestandig.

Det vil ikke få uforholdsmæssigt store konsekvenser for *Tiltaltes* herboende samlever eller børn, såfremt han udvises, da børnene er voksne, da kontakten kan holdes ved telefoni og besøg, og da samleveren har gode muligheder for at følge med til England, hvor hun tidligere har boet med T.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund og problemstillinger

Tiltalte er fundet skyldig i overtrædelse af bl.a. straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. til dels stk. 3, jf. våbenloven ved den 1. juni 2021 under særligt skærpende omstændigheder at have været i besiddelse af en pistol med et magasin med 5 skarpe patroner, en revolver med 6 skarpe patroner, et oversavet jagtgevær med 2 skarpe patroner og et haglgevær, og for den 1. januar 2021 at have skudt med i hvert fald et af våbnene op i luften fra sin have ud over nogle marker. Han er desuden fundet skyldig i overtrædelse af lov om euforiserende stoffer ved at have været i besiddelse af 580 gram skunk og 300 gram hash delvis med henblik på overdragelse og i overtrædelse af våbenlovgivningen ved at have været i besiddelse af en kreditkortkniv, et knojern og to peberspray.

Ved landsrettens dom blev straffen fastsat til 2 år og 9 måneders fængsel, og han blev udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

For Højesteret angår sagen straffastsættelse og spørgsmålet om udvisning.

Straffastsættelse

Højesteret bemærker, at våbnene og ammunitionen er fundet på *Tiltaltes* bopælsadresse, og at han alene er fundet skyldig i at have skudt med et våben på bopælsadressen. Højesteret finder, at forholdet som følge heraf ikke er omfattet af straffelovens § 192 a, stk. 3, om besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængeligt sted.

Det fremgår af forarbejderne til straffelovens § 192 a, at straffen for ulovlig besiddelse af skydevåben med ammunition, der kan affyres med våbnet, på ikke offentligt tilgængeligt sted i førstegangstilfælde som udgangspunkt fastsættes til fængsel i 2 år og 3 måneder (Folketingstidende 2016-17, tillæg A, lovforslag nr. L 139, s. 9).

Som nævnt er *Tiltalte* fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, ved at have været i besiddelse af en skarpladt pistol, en skarpladt revolver og et skarpladt oversavet jagtgevær samt et haglgevær. De skarpladte våben og skæftet til haglgeværet blev opbevaret i en papkasse i soveværelset, mens haglgeværet var gemt i en hæk i haven. Våbnene blev fundet ved en ransagning nogle timer efter en episode på hans bopæl, hvor ukendte gerningsmænd havde skudt og ramt hans bil. Dagen forinden havde ukendte gerningsmænd forsøgt at kaste en molotovcocktail ved hans bopæl. Han har erhvervet våbnene og ammunitionen over en årrække og har skudt med i hvert fald et af våbnene for at finde ud af, om det virkede. Han er endvidere fundet skyldig i at have været i besiddelse af 580 gram skunk og 300 gram hash delvis med henblik på overdragelse.

Højesteret finder, at straffen under hensyn til navnlig antallet af våben med tilhørende ammunition samt omstændighederne i øvrigt bør forhøjes til fængsel i 3 år. Straffen er en tillægsstraf til en bøde for overtrædelse af affaldsbekendtgørelsen, som *Tiltalte* vedtog den 18. juni 2021, jf. straffelovens § 89.

Udvisning

Det følger af udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 22, nr. 1, 2, 4 og 8, at *Tiltalte* skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Efter Menneskerettighedskonventionens artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv. Ifølge artikel 8, stk. 2, må ingen offentlig myndighed gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund bl.a. for at forebygge uro og forbrydelse.

Om et indgreb er nødvendigt beror navnlig på en proportionalitetsafvejning. I bedømmelsen indgår bl.a. de samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet. I bedømmelsen indgår ligeledes, hvor længe den pågældende har været i opholdslandet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og statsborgerlandet. De kriterier, der indgår i vurderingen, fremgår bl.a. af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig, præmis 68. Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder, jf. dommens præmis 70.

Tiltalte idømmes ved denne dom 3 års fængsel for bl.a. at have været i besiddelse af tre skarpladte skydevåben, yderligere et skydevåben med tilhørende ammunition samt hash og skunk delvis med henblik på overdragelse. Der var ikke tale om kortvarig eller tilfældig våbenbesiddelse. Han er ikke tidligere straffet, men han er i denne sag fundet skyldig i en alvorlig forbrydelse.

Tiltalte er britisk statsborger, og han er født og opvokset i England, hvor han har gået i skole, arbejdet og opholdt sig, indtil han var 35 år. Han har en voksen datter og et barnebarn i England, som han har kontakt med og ser 1-2 gange om året.

Han har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 25 år og var ved anholdelsen samlevende med sin tidligere danske ægtefælle, som han har fire voksne børn med, der alle er bosiddende i Danmark. Han og samleveren har boet sammen i England i 1992-1995, inden de flyttede til Danmark. Han har gennemført flere uddannelser i Danmark, ligesom han har været i beskæftigelse i Danmark i sammenlagt 10-15 år.

Højesteret lægger til grund, at *Tiltalte* har en stærk tilknytning til såvel England som Danmark, og at han må antages at have gode forudsætninger for at etablere sig i England. Højesteret lægger endvidere til grund, at hans samlever også har gode forudsætninger for at etablere sig i England, hvis hun følger med ham. Det vil under alle omstændigheder være muligt at opretholde kontakten til hende og deres fællesbørn ved bl.a. besøg i England og telefonisk kontakt.

Efter arten og grovheden af den begåede kriminalitet finder Højesteret efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for udvisning af T, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, der som følge af hans stærke tilknytning til Danmark taler imod udvisning.

Det fremgår af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at varigheden af et indrejseforbud har betydning ved vurderingen af, om udvisning vil udgøre et uproportionalt indgreb i privatlivet og familielivet, jf. bl.a. dommen af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig, præmis 98, og dom af 14. september 2021 i sagen Abdi mod Danmark, præmis 38.

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 7, at en udlænding, der udvises efter § 22 og idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år og 6 måneders varighed, meddeles indrejseforbud for bestandig.

Der kan dog meddeles et indrejseforbud af kortere varighed, hvis et indrejseforbud for bestandig vil indebære, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 32, stk. 5, nr. 1.

Efter en samlet vurdering af de anførte omstændigheder, herunder navnlig *at Tiltalte* først kom til Danmark som 35-årig, *at* han har gode muligheder for at etablere sig i England, *at* han kan bevare tilknytning til sin danske familie gennem bl.a. besøg i England, og *at* der er tale om alvorlig og ikke tilfældighedspræget kriminalitet, finder Højesteret, at udvisning af ham for bestandig ikke vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Højesteret tiltræder derfor, at *Tiltalte* skal udvises med indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte har fortsat været fængslet under anken.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes med den ændring, at *Tiltalte* straffes med fængsel i 3 år.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for Højesteret.